

Quines realitzacions més significatives vàreu emprendre des de l'Ajuntament?

Com és lògic en citaré només unes quantes. Una de les que recordo amb més satisfacció fou l'haver solucionat l'etern tema de l'escassetat d'aigua. Vaig anar a Barcelona a entrevistar-me amb tres enginyers de la Confederació Hidràulica, els quals feren un estudi previ. En aquest context voldria esmentar un fet anecdòtic, però que al capdavant va esdevenir fonamental. Un diumenge a l'hora de dinar, amb l'arròs a taula, es van presentar a casa meua els tres enginyers, i em van demanar que els acompanyés a fer unes prospeccions sobre el terreny. Després d'un seguit d'observacions i treballs de camp, els tècnics van determinar que a la carretera de Torrent hi havia una deu d'aigua. Vaig tornar a casa a les sis de la tarda, l'arròs, és clar, s'havia passat,

però aquell dia va significar el principi de la solució del tema de l'aigua per Begur i els pobles de l'entorn.

Què més es féu des de l'Ajuntament?

Un altre tema important fou haver endegat els tràmits per emplaçar una farmàcia a Begur, atès que en aquells moments els begurencs havien d'anar a Pals o a Palafrugell a cercar els medicaments. Un seguit de gestions a Girona van possibilitar que s'establís a Begur la farmàcia, que fou regentada pel senyor Alsina.

L'Ajuntament disposava de pocs recursos econòmics, no?

I tant! Perquè us en feu una idea, quan havia d'anar a Girona a fer gestions, com a alcalde, m'emportava un

entrepà de truita, que em menjava mig amagat a la Devesa de Girona. En tot cas, deixi'm explicar una obra molt emblemàtica que vaig endegar com a alcalde: els merlets que culminen la part superior del castell.

Ningú no va interpretar que aquella obra podia modificar l'estructura original d'un edifici històric?

Jo em vaig assessorar prèviament amb el doctor Pericot, el qual em digué que la reforma "no era històrica, ni anava contra la història". Les obres les féu en Gual, i encara no fa gaires dies, observant la portada del vostre llibre de Begur, vam comentar amb en Gual el seu perfecte estat de conservació.

Si no recordo malament també vàreu intervenir en la compra de l'edifici de les Escoles Velles?

Sí, es tractava d'ampliar l'oferta d'escolarització en una població cada vegada més nombrosa. De fet, reconec que en aquells temps els ajuntaments no podien oferir gaires coses, però nosaltres ens esforçàrem a cobrir el màxim de necessitats.

Per acabar, no heu pensat mai de tornar a viure a Begur?

Vaig deixar de ser alcalde perquè em van traslladar de mestre a Tossa, on he exercit més de vint anys. Ara visc a Tarragona, i a la meua edat és molt complicat tornar a plantejar un canvi de residència. El que sí és cert, és que m'agradaria que quan em toqui m'enterrin a Begur.

Agustí Moret ens explicà moltes més coses, però per qüestions d'espai no les reproduïm. Pensem que ha estat molt convenient i gratificador el fet de conversar amb una persona que en un moment històric ostentà unes funcions de gran responsabilitat a Begur. L'Agustí s'emociona quan parla de Begur. Quan em va rebre a casa seva em demanà que el tutegés, i m'afalagà amb els seus comentaris respecte el llibre que sobre Begur vam publicar l'any passat. Sens dubte, aquell dissabte de juliol Tossa es convertí per unes hores en una part vivent de Begur.

"Qui'm don venda"